

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/175/2015
Identifikačné číslo spisu: 1509214548
Dátum vydania rozhodnutia: 23.06.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1509214548.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ Mgr. B. I., bývajúceho v O., J. K. XX a 2/ Ing. Q. I., bývajúcej v O., J. K. XX, oboch zastúpených splnomocnenkyňou advokátskou kanceláriou JUDr. Martin Repáň, advokát s. r. o., so sídlom v Bratislave, Mamateyova 12, v mene ktorej koná ako konateľ advokát JUDr. Martin Repáň, proti žalovaným 1/ RNDr. O. S., bývajúcemu v O., O. X a 2/ RNDr. U. S., CSc., bývajúcej v O., O. 1, obom zastúpeným JUDr. Jozefom Borisom, advokátom so sídlom v Bratislave, Belehradská 1, o zaplatenie 1 000 eur s prísl., vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 6C/105/2010, o dovolaní žalovaných proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. novembra 2014 sp. zn. 3Co/240/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne náhradu trov dovolacieho konania 69,80 eur, a to splnomocnenkyňi žalobcov do troch dní.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“ alebo „prvostupňový súd“) z 13. februára 2013 č. k. 6C/105/2010-203 v odvolaní napadnutom výroku, ktorým bola žalovaným uložená povinnosť zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu 1 000 eur s 9 % úrokmi z omeškania od 25. septembra 2009 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a tiež vo výroku, ktorým im bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne aj náhradu trov konania vo výške 100%. Zároveň rozhodol o povinnosti žalovaných zaplatiť žalobcom náhradu trov odvolacieho konania 38,52 eur do rúk ich právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Potvrdenie prvostupňového rozsudku vo vyhovujúcom výroku vo veci samej odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa aj s jeho odôvodnením.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podali dovolanie žalovaní. Žiadali, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnili odňatím možnosti konať pred súdom, ktoré malo podľa nich spočívať v tom, že odvolací súd rozhodol vo veci bez nariadenia

pojednávania a že sa nezaoberal dôvodmi uvedenými v ich odvolaní. Namietali tiež nevykonanie navrhnutého dôkazu a nesprávne právne posúdenie vecí.

Žalobcovia vo vyjadrení k dovolaniu navrhli tento mimoriadny opravný prostriedok ako neprípustný odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej len „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podali včas riadne zastúpení účastníci konania (§ 240 ods. 1 a § 241 ods. 1 O. s. p.), skúmal predovšetkým, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.), teda či dovolanie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O. s. p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O. s. p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a nejedná sa ani o potvrdenie rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 ods. 1 O. s. p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie podľa § 238 O. s. p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení.

Za nedôvodnú považoval námietku žalovaných o odňatí možnosti konať pred odvolacím súdom tým, že odvolanie bolo prejednané bez nariadenia pojednávania. V zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. odvolací súd môže o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania, ak nejde o niektorý z prípadov uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia, t. j. ak nejde o prípad, kedy je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (táto okolnosť závisí od úvahy odvolacieho súdu), alebo ak súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo ak ide o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania alebo ak to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Pretože v preskúmvanej veci nešlo o žiaden z prípadov vyplývajúcich z § 214 ods. 1 O. s. p., odvolací súd bol oprávnený podľa odseku 2 tohto ustanovenia rozhodnúť o odvolaní bez nariadenia pojednávania a týmto zákonným postupom neodňal žalovaným možnosť konať pred súdom.

K odňatiu možnosti žalovaných konať pred súdom nedošlo ani nedostatočným odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu v otázke vysporiadania sa s dôvodmi ich odvolania. V zmysle stanoviska Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. decembra 2015 nepreskúmateľnosť rozhodnutia môže len výnimočne zakladať prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., a to ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. O taký prípad však v preskúmvanej veci nešlo. Tým, že odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a výslovne na ne odkázal, bolo

potrebné odôvodnenie jeho rozsudku posudzovať v kontexte s odôvodnením rozsudku prvostupňového súdu. Z hľadiska náležitostí vyžadovaných ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. na riadne odôvodnenie rozsudku je postačujúce, ak súd v odôvodnení stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia. Podľa názoru dovolacieho súdu rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p., keďže ním bola daná odpoveď na všetky podstatné otázky týkajúce sa predmetu konania z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci. Sú z neho zrejmé podstatné dôvody, pre ktoré bolo žalobe vyhovené. Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozsudku osobitne vysporiadal aj s odvolacími námietkami poukazujúc na to, ktoré skutočnosti boli relevantné pre formulovanie správnych právnych záverov súdu prvého stupňa (str. 8 a 9 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu).

Z hľadiska posudzovania prípustnosti dovolania bola neopodstatnenou aj dovolacia námietka žalovaných o nevykonaní dokazovania prehratím nimi predloženého CD nosiča. Súd totiž nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (viď § 120 ods. 1 O. s. p.), a nie účastníkov konania. Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykonal všetky účastníkmi navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, nezakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., lebo týmto postupom sa bez ďalšieho neodníma účastníkom možnosť pred súdom konať (porovnaj R 37/1993 a R 125/1999). Nevykonanie navrhnutého dôkazu súd prvého stupňa riadne odôvodnil (str. 2 odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu).

Žalovanými uplatneným ďalším dovolacím dôvodom, spočívajúcim v nesprávnom právnom posúdení veci odvolacím súdom, sa dovolací súd nemohol zaoberať, pretože tento dovolací dôvod by mohol byť relevantný len v prípade, ak by dovolanie bolo prípustné. Samotný však prípustnosť dovolania nezakladá.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaných podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 vety prvej O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinili neprípustným dovolaním žalovaní a žalobcom v takomto konaní vznikli trovy na odmene tzv. advokátskej obchodnej spoločnosti za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k dovolaniu) v sume 61,41 eur (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c/ a § 1 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení, ďalej len „vyhláška“) a na paušálnej náhrade v sume 8,39 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky), spolu v sume 69,80 eur. Žalovaným bolo potrebné uložiť povinnosť na zaplatenie takejto sumy s uvedením platobného miesta náhrady v osobe splnomocnenkyne žalobcov (§ 149 ods. 1 O. s. p.), a to v zákonnej lehote 3 dní (§ 160 ods. 1 O. s. p. a nezistenie dôvodu pre výnimku z pravidla).

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok